

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1142/2022
16.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., са привременим боравиштем у с. ..., Град Врање, чији је пуномоћник Стефан Димитријевић, адвокат из ..., против тужене Академија струковних студија Јужна Србија, Лесковац, раније Висока школа за васпитаче струковних студија из Гњилана, са привременим седиштем у Бујановцу, чији је пуномоћник Ненад Крстић, адвокат из ..., ради поништаја одлуке и анекса уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж1 19/21 од 24.11.2021. године, у седници одржаној 16.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж1 19/21 од 24.11.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Решењем Основног суда у Бујановцу П1 383/19 од 28.01.2020. године, које је исправљено решењем истог суда П1 383/19 од 05.11.2020. године, ставом првим изреке, одбачена је као недозвољена тужба тужиоца у овој правној ствари, због непостојања правног интереса. Ставом другим изреке, одбачена је као недозвољена предложена привремена мера због непостојања правног интереса, а којом је тужилац тражио да суд одложи извршење одлуке тужене број ../19 од 11.04.2019. године, којом се тужилац враћа на рад и распоређује на радно место ... са 50% радног времена, почевши са радом од 15.04.2019. године, до одлуке по жалби на решење Инспектора за рад, Одсек инспекције рада у Врању за Пчињски управни округ број ../2019-02 и Анекса број ../19 од 11.04.2019. године решења број .. од 30.10.2003. године, Уговора број ../11 од 11.07.2011. године и Уговора број ../14 од 26.11.2014. године. Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка од 69.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности одлуке до коначне исплате.

Решењем Вишег суда у Врању Гж1 19/21 од 24.11.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено је решење Основног суда у Бујановцу П1 383/19 од 28.01.2020. године, исправљено решењем истог суда П1 383/19 од 05.11.2020. године.

Против другостепеног решења, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка.

Тужени је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а према ставу 2. овог члана, ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

У конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку код којих је ревизија увек дозвољена, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа. Према стању у списима тужена је тужиоца вратила на рад, на послове „професор за наставни предмет ...“. Такође, решењем Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања од 27.05.2019. године поништено је решење Инспектора рада од 28.03.2019. године и одбијен је као неоснован захтев тужиоца да се до правноснажног окончања судског поступка одложи извршење одлуке тужене број ../19 од 21.01.2019. године, из чега произилази да анекс уговора о раду број ../19 од 11.04.2019. године (који тужилац није потписао) и Одлука тужене бр. ../19 од 11.04.2019. године (којом се тужилац враћа на рад и распоређује на радно место ... са 50% радног времена), а која одлука је донета ради извршења налога из решења Инспектора рада од 28.03.2019. године, нису произвели правна дејства. Према томе, како у конкретној ситуацији ревизија не би била дозвољена ни против правноснажне пресуде у смислу члана 441. ЗПП, то ревизија тужиоца није дозвољена ни против нижестепених решења којима је тужба одбачена као недозвољена, у смислу одредбе члана 420. став 1. и 2. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413, у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Применом члана 165. става 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одбио захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију, јер то нису трошкови потребни за вођење ове парнице, због чега је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић